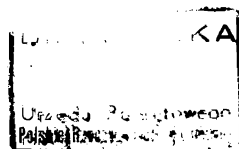

5 sierpnia 1929 r.

CO9j 1/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

22i², 1/02

Nr 10072.

Kl. ~~22i~~

Aleksander Łopacki
(Warszawa, Polska).

22i², 1/02

Kleiwo.

Zgłoszono 7 grudnia 1927 r.
Udzielono 27 lutego 1929 r.

Wynalazek dotyczy zaprawy do zlepiania drewna, metali, szkła i t. p. przedmiotów, jak również do wypełniania ścian, sufitów i podłóg w budowlach do tynkowania ścian, oraz może mieć zastosowanie jako środek izolacyjny w elektrotechnice.

Kleiwo według wynalazku składa się z mieszaniny jednokrzemianu wapniowego i szkła wodnego, wziętych w odpowiednim stosunku w zależności od tego do jakiego celu ma służyć. Naprzykład jeżeli kleiwo ma służyć do zlepiania drewna, to w zależności od grubości sklejanego drewna przygotowuje się mieszaninę w stosunku dwóch części jednokrzemianu i 1½ części szkła wodnego lub 1½ części jednokrzemianu i dwóch części szkła wodnego. Dla

sklejania metali stosunek ten jest najkorzystniejszy 1 : 1 lub 1 : 2.

Kleiwo może być używane w stanie naturalnym lub też może być dowolnie zabarwiane.

Zastrzeżenie patentowe.

Kleiwo, znamienne tem, że składa się z mieszaniny jednokrzemianu wapniowego lub innego odpowiedniego, oraz szkła wodnego, wziętych w odpowiednich do siebie stosunkach w zależności od celu do jakiego ma służyć.

Aleksander Łopacki.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.